

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΘ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1762

Κυρ. Πατ. Δ' Οἰκ. Συνόδου (Μαθ. 5,14-19)
15 Ἰουλίου 2012

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης

Τὰ καταστήματα τῆς Βαβυλῶνος

«Ὅς ἐὰν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων...» (Μαθ. 5,19)

Θ ἄρχισω, ἀγαπητοί μου, μ' ἓνα παράδειγμα. Στὶς **μεγαλουπόλεις** ὑπάρχουν μεγάλα καταστήματα ποὺ πουλᾶνε χοντρικά, καὶ μικρά, μέχρι καὶ τὴν τελευταία συνοικία, ποὺ πουλᾶνε λιανικά. Οἱ πελάτες τῶν μεγάλων εἶνε ἐλάχιστοι, τῶν μικρῶν εἶνε ἄπειροι· καὶ ἡ φτωχὴ γριούλα θὰ πάη ν' ἀγοράσῃ.

Ἀπὸ τίς ὁρατὲς τώρα πόλεις ἄς μεταφερθοῦμε νοερὰ σὲ μιὰ ἄλλη πόλι, τὴν ὁποία εἶδε στὴν Ἀποκάλυψί του ὁ Ἰωάννης, ἔφριξε γιὰ τὰ ἐγκλήματα ποὺ γίνονται σ' αὐτὴν καὶ τὴν ὠνόμασε *Βαβυλῶνα* (Ἄπ. 14,8-16,19-17,5-18,2,10,21). **Βαβυλών!** Μὲ τὸ συμβολικὸ αὐτὸ ὄνομα δὲν νοεῖται ἡ ἄλφα ἢ βῆτα μεγαλόπολις τῆς ὑδρογειοῦ, ἀλλὰ γενικὰ ἡ ἁμαρτωλὴ συμπύκνωσις καὶ περίληψις τοῦ κόσμου. Βαβυλῶνα εἶνε ἡ ὀργανωμένη ἁμαρτία ποὺ βασιλεύει καὶ κυριαρχεῖ στὸν κόσμο. Μέσα στὴ Βαβυλῶνα αὐτὴν ὁ ἔωσφόρος ἔχει ἀνοίξει τρόπον τινὰ τὰ μαγαζιά του καὶ «ρεκλαμάρει» ἐπιμόνως τὸ ἐμπόρευσμά του. Ἔχει καταστήματα μεγάλα, στὰ ὁποῖα πουλάει τὴν ἁμαρτία χοντρικά (ὄμαδικοὶ φόνοι, τεράστιες κλοπές, ἀδιάντροπες προσβολές τῆς ἀγνόητος καὶ παρθενίας, ἁμαρτήματα γενικὰ ποὺ προκαλοῦν τὴ φρίκη...) νὰ τί πουλᾶνε τὰ μεγάλα καταστήματα τῆς Βαβυλῶνος.

Ἡ πελατεία τους ὁμως εἶνε μικρὴ ἐν συγκρίσει μὲ τὴν πελατεία τῶν μικρῶν καταστημάτων. Αὐτὰ πουλᾶνε συνεχῶς μικρὰ εἶδη ἁμαρτίας· ὅλοι ἀγοράζουν ἀπ' αὐτὰ **τὰ ψιλικατζίδικα τοῦ διαβόλου**. Κάτι ἀστεῖα, κάτι ψεματάκια, κάτι ἄτακτα βλέμματα καὶ γέλια, κάτι ῥεμβασμοί, σκέψεις, ἐπιθυμίες, ὅλα αὐτὰ προσφέρει ὁ «φίλος» σὰν εὐχάριστα παιχνιδάκια. Καλέ, τί εἶνε ἓνα ψεματάκι; εἶνε τὸ ἀλάτι τῆς συζητήσεως... Καὶ τὰ μικρὰ καταστήματα πουλᾶνε συνεχῶς, οὐρὰ ἢ πελατεία τους! Ἄνθρωποι ποὺ τρέμουν νὰμποῦν στὰ μεγάλα καταστήματα τῆς Βαβυλῶνος, ἐπισκέπτονται ἄφοβα τὰ μικρὰ μαγαζιά τῆς ἁμαρτίας κάθε μέρα.

Ἄνοητοι, τί κάνετε; **Ἡ ἁμαρτία εἶτε λιανικῶς εἶτε χονδρικῶς** εἶνε μία. Ἀνοίξτε τὰ μάτια σας νὰ δῆτε· ὁ ἄγγελός σας σὲ ὅλα τὰ καταστήματα τῆς Βαβυλῶνος, κεντρικὰ καὶ ἀπόκεντρα, μεγάλα καὶ μικρά, ἔχει κρεμάσει τὴν προειδοποιητικὴ πινακίδα τοῦ ἀποστόλου Παύλου «*ΤΑ ΟΨΩΝΙΑ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΘΑΝΑΤΟΣ*» (Ρωμ. 6,23).

Μπαίνετε στὰ καταστήματα αὐτά; Ὅ,τιδῆποτε κι ἂν ἀγοράσετε, καὶ τὸ ἐλάχιστο ἀκόμη, **ἀγοράζετε θάνατο**. Μὴν εἶστε ἀφελεῖς. Μὴν κάνετε διάκρισι μικρῶν καὶ μεγάλων παραβάσεων. Στὸν τελευταῖο παγκόσμιο πόλεμο πολλοὶ γλύτωσαν ἀπὸ βόμβες, βρῆκαν ὁμως θάνατο ἀπὸ κάτι χρωματιστὰ μολυβάκια, ὠραῖα κουτάκια, μικρὰ παιχνιδάκια, ποὺ ἔρριχναν τὰ ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα. Μέσα σ' αὐτὰ τὰ μικροπράγματα ὁ ἐχθρὸς εἶχε κλείσει τὸ θάνατο. Μικρὰ καὶ ἀσήμαντα φαίνονταν, ἀλλὰ ἦταν θανατηφόρα ὅπως οἱ μεγάλες βόμβες καὶ οἱ τορπίλλες.

* * *

Σοῦ μίλησα, ἀδελφέ, παραβολικά, γιὰ νὰ καταλάβῃς ὅτι πρέπει **ν' ἀποφεύγῃς κάθε ἁμαρτία, ὅσο μικρὴ κι ἂν φαίνεται**. Ἄκου τώρα τὸν Κύριό σου, ποὺ χωρὶς περιστροφές στὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο φωνάζει· «Ὅς ἐὰν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων..., ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν» (Μαθ. 5,19). Ἄκου; Ὁ Κύριος μιλάει κατηγορηματικά. Ζητάει ἀπ' τὰ παιδιά του πιστὴ ἐκτέλεσι ὅλων τῶν ἐντολῶν, κ' ἐκείνων ποὺ φαίνονται μικρές.

Ἄς θυμηθοῦμε τὸν ἀπόστολο **Πέτρο** στὸ μυστικὸ δεῖπνο. Στὴν ἀρχὴ ἀρνήθηκε νὰ τοῦ πλύνῃ ὁ Κύριος τὰ πόδια. — Ὅχι, Κύριε, δὲν εἶσαι δοῦλος μου, εἶσαι ὁ Κύριος ποὺ λατρεύω. — Πέτρο, ἐγὼ διατάζω, κ' ἐσύ ἀρνεῖσαι; «ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ» (Ἰω. 13,8). Τί ἦταν τὸ πλύσιμο αὐτό; φαίνονταν μία «ἐλάχιστη» ἐντολή. Ὁ Πέτρος θά ἔλεγε· Κύριε, ὡς τώρα ὅ,τι διέταξες τὸ ἔκανα, ἄφησα τὰ πάντα. Γιατί ἐδῶ ἐπιμένεις; Ἄλλὰ ὁ Κύριος εἶχε τὸ λό-

γο του. Καὶ ὁ Πέτρος, μπροστὰ στὸν κίνδυνονὰ διαγραφῆ ἀπὸ τοὺς μαθητάς, ὑποτάσσεται. Δίνει ἔτσι τὸ παράδειγμα νὰ ἐκτελοῦμε χωρίς συζήτησι κάθε ἐντολὴ τοῦ Κυρίου.

«**Ελάχιστες**» ἐντολές! Ποιές εἶνε; Μελετήστε τὴν Ἐπι τοῦ ὄρους ὁμιλία· θὰ δῆτε ὅτι διπλα σὲ κάθε μεγάλη ἐντολὴ τοῦ Δεκαλόγου ὁ Κύριος ἀνήρτησε καὶ «μικρὲς» ἐντολές του. «**Οὐ φονεύσεις**», διέταξε ὁ ἀρχαῖος νόμος (Ἐξ. 20:15. Δευτ. 5:17)· ἀλλ' ὁ Κύριος ἀπηγόρευσε καὶ τὴν ἄδικη ὀργή, τίς ὕβρεις, τίς προσβλητικὲς λέξεις (βλ. Ματθ. 5:22). «**Οὐ μοιχεύσεις**», ἔλεγε ὁ νόμος (Ἐξ. 20:13. Δευτ. 5:18), ἀλλ' ὁ Κύριος ἀπηγόρευσε καὶ τὸ ἄτακτο βλέμμα, τὴν ῥυπαρὴ σκέψι, τὴν πονηρὴ ἐπιθυμία (βλ. Ματθ. 5:28).

Ἦ Κύριε, τί βάθη σοφίας ὑπῆρχαν στὴ σκέψι σου ὅταν ἔδινες τίς ἐντολές σου, ποὺ ὁ κόσμος θὰ περιφρονοῦσε ὡς «ἐλάχιστες»! Δὲν εἶπες ἀπλῶς «Κόψτε τὸ δέντρο», ἀλλὰ προχώρησε κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια, ἔδειξε **τίς ρίζες** ἀπ' ὅπου ἀντλεῖ χυμούς. Μόνο τὸ κόψιμο τῶν ριζῶν ξηραίνει ὀριστικὰ τὸ δέντρο, καὶ μόνο ἡ νέκρωσις τῶν παθῶν θὰ φέρη τὴν ἐξουδετέρωσι τοῦ κακοῦ, τὴν ὀριστικὴ εἰρήνη.

Ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ κόσμος ποδοπατεῖ τίς «ἐλάχιστες» ἐντολές. Ἐκδίδει ψηφίσματα, νόμους, συντάγματα. Στὴν καλύτερη περίπτωσι περιορίζει κάπως τὸ κακό, κόβει κλαδιά, ἀλλ' ἀφήνει ἀπείραχτη τὴ ρίζα, ποὺ μόλις βρῆ εὐκαιρία πετάει νέους βλαστοὺς κι ἀρχίζει πάλι ὁ ἄχαρος ἐκεῖνος ἀγώνας τοῦ Ἡρακλέους, ποὺ ἔκοβε μὲν **τὰ κεφάλια τῆς Λερναίας Ὑδρας**, ἀλλὰ τὸ θηρίο ἔβγαζε νέα κεφάλια, ἔως ὅτου ὁ Ἰόλαος βρῆκε τὸν τρόπο νὰ καυτηριάξῃ μὲ πυρακτωμένο σίδερο τίς ρίζες τους.

Ὁ Κύριος μᾶς δίνει ὕψιστο μάθημα. Ἡ καταπολέμησι τῆς ἁμαρτίας μέσα μας δὲν θέλει ἐπιείκεια, ἡμίμετρα, συμβιβασμούς· **θέλει αὐστηρότητα, ἀμείλικτο πόλεμο, ἄσπονδο εὐλογημένο μῖσος**. Πάρε σὰν ἄλλος γιατρός τὸ πυρακτωμένο σίδερο τοῦ Ἰολάου, τὴν ἥρωικὴ ἀπόφασι, καὶ καυτηρίασε τὸ κακὸ ὅπου κι ἂν τὸ ἀνακαλύψῃς μέσα σου. Βγάλε τὸ πονηρὸ μάτι καὶ κόψε τὸ κακὸ χέρι ποὺ σὲ σκανδαλίζει, ἀποχωρίσου δηλαδὴ ἀπὸ ἀγαπητὰ πρόσωπα καὶ συνήθειες, ἂν γίνωνται ἐμπόδιο νὰ σωθῆς. Ἔχε ὑπ' ὄψιν, ὅτι καμμιά ἐντολὴ τοῦ Κυρίου δὲν εἶνε μικρὴ καὶ ἀσήμαντη. «**Ὅς ἐὰν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται...**».

Ὁ Κύριος, ποὺ εἶπε τὰ λόγια αὐτά, γνωρίζει ὅσο κανένας ἄλλος τὴ διαδρομὴ τοῦ κακοῦ. Δὲ γίνεται κανεὶς Νέρων, Καλιγούλας, Ἰούδας σὲ μιὰ στιγμὴ. **Ἡ ἁμαρτία ἔχει στάδια**. Κάθε ἔγκλημα ξεκινάει ἀπὸ μακριά, σὰν μία κακὴ σκέψι.

Πέφτει σὰν σπόρος στὴν ψυχὴ. Καὶ ἂν μὲν διωχθῆ ἀμέσως μὲ ὀργή, μὲ τὴν αὐστηρὴ φωνὴ τοῦ Κυρίου «**Ὑπαγε ὀπίσω μου, σατανᾶ**» (Ματθ. 4:10), ἡ ψυχὴ σώθηκε, ἔμεινε ἀμόλυντη. Ἄν ὅμως ἡ σκέψι χρονίση, βρῆ τροφὴ καὶ περιποίησι, τότε ριζώνει, ἀπλώνεται, κατακτᾷ ὅλη τὴν ψυχὴ καὶ σπρώχνει σὲ φοβερὰ ἐγκλήματα.

Βλέπεις τὸ ἄκαρπο ἐκεῖνο δέντρο ποὺ πιάνει ὀλόκληρο τετράγωνο; βγῆκε ἀπὸ ἓνα σπόρο. Βλέπεις ἐκεῖνο τὸ ὄρνεο, ποὺ τρώει τὰ ψοφίμια; βγῆκε ἀπὸ ἓνα ἀβγό. Βλέπεις κ' ἐκεῖνα τὰ ἐγκλήματα ποὺ ταραζοῦν τὸν κόσμον; ὅλα προῆλθαν ἀπὸ «**σπόρους**», παραβάσεις «ἐλαχίστων» ἐντολῶν, μικρὰ γεγονότα, ποὺ χρόνια ἔμειναν ἀπαρατήρητα καὶ τώρα βλάστησαν.

Ἄν ὅλοι δίναμε προσοχὴ στὶς «ἐλάχιστες» ἐντολές τοῦ Κυρίου, πόσα ἐγκλήματα θ' ἀποφεύγονταν, πόσες ἀδικίες θὰ προλαμβάνονταν, πόσες ἀταξίες, ἀνωμαλίες καὶ πικρίες θὰ ἐξαλείφονταν! Κάντε **ἓνα πείραμα**. Ἄς προσπαθῆσῃ μιὰ οἰκογένεια νὰ ἐφαρμόσῃ γιὰ μιὰ βδομάδα τὴν ἐντολὴ ἐκείνη στὸ κεφ. 12, στίχ. 36 τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου, ὅπου ὁ Κύριος λέει ν' ἀποφεύγουμε τὰ περιττὰ λόγια, καὶ θὰ δῆτε τί εἰρήνη θὰ ἐπικρατήσῃ στὰ μέλη της.

Τὸ συμπέρασμα. Καμμιά δοσοληψία, ὄχι μόνο μὲ τὰ μεγάλα ἀλλ' οὔτε καὶ μὲ τὰ μικρὰ καταστήματα τῆς Βαβυλώνας. Κάθε παράβασι ἐντολῆς τοῦ Κυρίου θὰ προξενήσῃ γρήγορα ἢ ἀργὰ τὸ θάνατο, χωρισμὸ ψυχῆς ἀπὸ τὸ Θεό· ὑπάρχει χειρότερη δυστυχία; Μὴν ἁμαρτάνετε οὔτε στὰ ἐλάχιστα, **μὴν ἀγοράζετε θάνατο!**

* * *

Χρειάζεται, ἀγαπητοί μου, ἰσχυρὸ ἐλατήριο γιὰ νὰ προσκολληθῆ ἡ καρδιὰ στὸν θεῖο νόμο. Κι αὐτὸ εἶνε **ἡ ἀγάπη - ὁ ἔρωτας στὸ Χριστό**. Ὅποιος ἀγαπᾷ κάνει ὅ,τι ἐπιθυμεῖ ὁ ἀγαπώμενος, θυσιάζεται γιὰ τίς προτιμήσεις του· καὶ ἡ ψυχὴ ἐκείνου ποὺ πάνω ἀπ' ὅλα ἀγαπᾷ τὸ Χριστὸ δὲν κάνει διακρίσεις μεταξὺ μικρῶν καὶ μεγάλων ἐντολῶν του· τίς ἐκτελεῖ ὅλες μὲ προθυμία καὶ λέει· «**Λάλει, Κύριε, ὅτι ἀκούει ὁ δοῦλός σου**» (Ἰ. Βασ. 3:9,10). Ὅποιος ἀγαπᾷ τὸν Κύριον δὲν ἁμαρτάνει (πρβλ. Ἀ' Ἰω. 5:18). Ὁ Χριστὸς εἶπε· «**Ἐὰν ἀγαπᾷτε με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε**» (Ἰω. 14:15).

Εἶθε ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ὁ θεῖος ἔρωτας ποὺ ἐξαυλώνει τὸν ἄνθρωπον, νὰ ριζώσῃ στὶς καρδιές μας. Τότε καμμιά ἐντολὴ τοῦ θεοῦ νόμου δὲν θὰ περιφρονηθῆ· ὅλες θὰ ἐκτελοῦνται ἀδίστακτα **μέχρι τὸ τελευταῖο γιώτα**, καὶ εἰρήνη μεγάλη θὰ βασιλεύσῃ στὸν τόπον μας. Ἐκεῖνος εἶπε καὶ ὁ λόγος του εἶνε ἀληθινός· «**Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου**» (Ψαλμ. 118:165).

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**